

DALOVICKÉ LISTY

VYDÁVÁ OBEC DALOVICE
ČÍSLO 3/2013

Vyhlídkový altán

- > v roce 2012 jej nechala postavit Obec Dalovice
- > bude zastávkou na připravované naučné stezce po Dalovicích

30. JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA OBCE DNE 04.03.2013

Z jednání zastupitelstva obce (ZO) vybíráme:

- ➔ kontrola plnění úkolů z minulých ZO (oprava tepel. regulací v DPS - splněno, řešení regulace odtoku dešťové vody na Borské ulici - splněno, problematika stavby garáže na p.p.č. 251/1 v k.ú. Všeborovice - trvá),
- ➔ ZO vzalo na vědomí zprávu stavební komise,
- ➔ schváleny byly žádosti čj. 450/13 (VAK - kanalizační přípojka ve Všeborovicích) a čj. 391/13 (stavba rekreační chaty v k. ú. Dalovice),
- ➔ zamítnuta byla žádost čj. 304/13 (stavební zásah do komunikace v k. ú. Vysoká u Dalovic),
- ➔ přijato bylo rozpočtové opatření č. 2/2013,
- ➔ na vědomí se vzal návrh závěrečného účtu Obce Dalovice,
- ➔ souhlas byl dán Obci Dalovice ke smlouvě o dlouhodobé výpůjčce pozemků proti SZeŠ (hřiště),
- ➔ vybrány byly vítězné firmy ve výběrových řízeních na dodávku nábytku do nové MŠ (KECIP, s.r.o. Klášterec) a na dodávku a výměnu střešní krytiny na druhé budově ZŠ (KAREA, s.r.o. Otovice),
- ➔ souhlas byl udělen k vypsání nového výběrového řízení na opravy výtlačků v obci a k uzavření smlouvy s Mgr. Holkem pro zpracování a administraci výběrového řízení „Rekonstrukce ulice Horní“,
- ➔ na vědomí se vzala informace o převzetí interiéru nové MŠ a dalším pokračování dostavby nové MŠ,
- ➔ schválena byla žádost čj. 203/13 na výměnu bytu v DPS,
- ➔ ZO schválilo záměr pronájmu bytu č. 3 v DPS, 1+1, Sadovská 100,
- ➔ bylo přijato kladné vyjádření k žádostem ZŠ a MŠ Dalovice (financování oprav MŠ v Májové ulici z rozpočtu oprav ZŠ a čerpání finančních prostředků z fondu odměn),
- ➔ ZO uložilo starostovi jednat s ředitelem ZŠ a MŠ Dalovice ohledně dodržení podmínek pro přijímání dětí do MŠ odsouhlasených ZO,
- ➔ ZO pověřilo A. Scheerbaumovou k předběžnému jednání s firmou PROFI GM, s.r.o., týkající se rozpočtu na veřejné osvětlení lokality Marakána,
- ➔ na vědomí se vzal návrh na určení prostor pro venčení psů v obci.

Další jednání ZO se koná ve čtvrtek 4. dubna 2013 v zasedací místnosti obecního úřadu od 18 hodin.

INFORMACE OBECNÍHO ÚŘADU

26.03.2013 (úterý) Zápis do mateřské školy se bude konat od 9:30 – 14:30 hodin v Májové ulici (1. patro, kancelář, pí Š. Frousová, tel. 773 435 483).

28.03.2013 (čtvrtek) bude na určených místech v době od 15.00 – 17.00 hodin probíhat mobilní svoz nebezpečných složek komunálního odpadu. Sledujte letáky s uvedením podrobnějších informací.

31.03.2013 konečný termín pro majitelé psů zaplatit roční poplatek za psa (při placení v hotovosti na Obecním úřadě - termín do 29.3.2013). Výše poplatku je stanovena Obecně závaznou vyhláškou č. 2/2011. Neplatiči, zjištění při namátkových kontrolách, budou sankcionováni.

Stejně tak připomínáme občanům Dalovic, že tento termín platí pro zaplacení ročních poplatků za směsný komunální odpad. Popelnice, na kterých nebude nalepena příslušná známka s uvedením roku 2013, nebudou od 01.04.2013 vyváženy.

13.04.2013 (sobota) bude se konat od 9.00 hodin mobilní svoz velkoobjemového odpadu. Občané Dalovic mohou ke svým zaplaceným popelnicím (se známkou 2013) připravit pro odvoz a likvidaci např. nábytek, matrace, koberce, lina, hadry. Do tohoto svozu nepatří nebezpečný odpad, kovový odpad a stavební suť.

Obecní úřad bude pořádat v tomto roce následující akce:

1. „Vítání občánků“
bude se konat v sobotu 18.05.2013 (změna – původně 11.05.2013) v prostorách nově dokončené mateřské školy v areálu ZŠ od 10:00 hodin,
2. „Dětský den“
program pro děti se uskuteční v neděli 02.06.2013 na hřišti u ZŠ od 14:00 hodin,
3. „Setkání seniorů“
se bude konat v prostorách školní jídelny v pátek 18.10.2013 od 16:00 hodin,
4. „Rozsvícení vánočního stromu“
bude první adventní neděli 01.12.2013 od 17:00 hodin před obecním úřadem.

Obec Dalovice vyvěsila na úřední desce veřejnou výzvu k přihlášení zájemců o volné pracovní místo referenta majetkové správy na Obecním úřadě Dalovice. Další informace jsou uveřejněny na webových stránkách Obce Dalovice. Přijímání přihlášek končí 29.03.2013.

V průběhu celé zimy byl obecní úřad opakovaně upozorňován dalovickými občany, že díky nedovolenému parkování ve Všeborovické ulici vzniká řada nebezpečných dopravních situací pro ostatní řidiče.

Obecní úřad nemá však z hlediska nedodržování pravidel silničního provozu žádné kompetence, a proto jsme se obrátili se žádostí o radu na Policii ČR. Dostali jsme odpověď, že se v tomto případě jednoznačně jedná o porušování zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích, § 25 odst. 3) a § 27 odst. 1, písm. a) a d).

Z výše uvedeného zákona vyplývá, že při stání na komunikaci musí zůstat volný jízdní pruh nejméně 3 m pro každý jízdní pruh, není dovoleno parkovat v nepřehledné zatáčce a v její blízkosti a ani 5 m před hranicí křižovatky.

Upozorňujeme řidiče, kteří se svými vozy parkují ve Všeborovické ulici, že Policie ČR se v blízké době speciálně zaměří na porušování dopravních předpisů v této ulici.

Většina domů ve Všeborovické ulici má garáže, dvory a předzahrádky vhodné pro parkování vozidel a v ostatních případech je možné parkování na začátku Borské ulice (parkování částí vozidla na chodníku není dovoleno). Před ordinací lékařky je v souladu s předpisy možné zastavení na dobu nezbytně nutnou k neprodlenému nastoupení či vystoupení přepravovaných osob, poté řidič musí se svým vozidlem odjet a popř. zaparkovat na povoleném místě.

Obec Dalovice podepsala smlouvu na výpůjčku hřiště proti SZeŠ na dobu 15 let. Po položení trávnickové plochy a dalších potřebných úpravách bude hřiště sloužit dalovickým občanům.

Ve čtvrtek dne 09.05.2013 v době od 14.00 – 18.00 hodin pořádá Střední odborná škola logistická a střední odborné učiliště Dalovice ve spolupráci s Obcí Dalovice „Logistickou burziádu 2013“ v Zámeckém parku vedle Nového zámku (v areálu školy). Spolu se studenty může na této akci, široká veřejnost nabídnout věci k prodeji nebo naopak si věci koupit (elektroniku, výpočetní techniku, oblečení, sportovní potřeby, knihy apod.)

INZERÁT

Hledám potomky svého dědy pana BOHUMILA MRÁZKA, narozeného v dubnu 1914 v Kozákovicích, okres Příbram. Můj děda se po roce 1945 odstěhoval do Dalovic a můj otec se s ním setkal naposledy okolo r. 1959. Jmenuji se Iveta Fletcherová, rozená Mrázková. Ráda bych se setkala s některým z jeho potomků a něco bližšího se o svém dědovi dozvěděla.
Mobil: 728 898 047 e-mail: fivetka66@seznam.cz

ZAJÍMAVOSTI

Pohled odjinud

Kvalita života důchodců

Společnost CNN zveřejnila průzkum pařížské společnosti Natixis, která zkoumala ve 150 zemích život penzistů. Do hodnocení se zahrnovaly: výše důchodu, kvalita a dostupnost zdravotní péče a sociálních programů, kvalita a čistota ovzduší a životního prostředí, inflace, průměrná délka života apod. Čeští důchodci jsou na tom podle průzkumu dobře (17. místo ze 150 hodnocených zemí). Na předních místech v tabulce se umístily země, kde si lidé na důchod sami šetří a dostávají příspěvek od státu a zaměstnavatele. Velkou roli v těchto zemích hraje také spokojenost důchodců s prostředím, ve kterém žijí (rodina, přátelé, příroda, zájmové činnosti apod.)

1.	Norsko	11.	Austrálie
2.	Švýcarsko	12.	Izrael
3.	Lucembursko	13.	Kanada
4.	Švédsko	14.	Belgie
5.	Rakousko	15.	Japonsko
6.	Finsko	16.	Slovinsko
7.	Nizozemsko	17.	Česká republika
8.	Dánsko	18.	Slovensko
9.	Německo	19.	USA
10.	Francie	20.	Velká Británie

VELIKONOCE

Termín Velikonoc je pohyblivý. Konají se vždy v neděli po prvním jarním úplňku v rozmezí od 22.3. do 25.4. Název Velikonoce je odvozen od Velké noci, kdy Ježíš Kristus vstal z mrtvých.

V době po prvním jarním úplňku se původně slavily pohanské svátky na oslavu příchodu jara. Z těchto dob zůstává např. symbol velikonočního beránka.

Z hlediska církevního má každý den ve velikonočním (pašijovém) týdnu svůj název.

Květná neděle - je neděle před Velikonoční nedělí. Podle Bible přijel Ježíš se svými učedníky do Jeruzaléma. Název neděle je od palmových listů (květů), kterými lidé Ježíše vítali.

Modré pondělí - má připomínat modré látky na oltáři

Šedivé úterý - šedivé a žluté látky se pokládaly na oltář

Škaredá středa - v tento den Jidáš zradil Ježíše

Zelený čtvrtek - dle Bible se v tento den konala v zahradě poslední večeře Ježíše Krista se svými učedníky, při které byl zatčen

Velký pátek - Ježíš byl odsouzen a ukřižován

Bílá sobota - Ježíš byl uložen do hrobu

Velikonoční neděle (Boží hod velikonoční) – podle Bible vstal Ježíš z mrtvých.

Pro křesťany jsou Velikonoce nejdůležitějším církevním svátkem v roce. (*Pašije = vyprávění o utrpení a smrti Ježíše Krista*).

S Velikonocemi jsou spojeny různé tradice, zvyky a pověry.

Například:

- o Šedivém úterý se má uklízet, vymetat nečistoty,

- kdo se bude mračit o Škaredé středě, bude se mračit každou další středu po celý rok,

- na Zelený čtvrtek se má sníst něco zeleného (špenát, zelí, salát aj.), aby byl člověk zdravý; tento den se pekly z kynutého těsta „jidáše“, které se mazaly medem,

- říkalo se, že na Velký pátek se otvírá země a vydává poklady, objevují se dobré i zlé čarodějnice, dle tradice se tento den nesmělo prát prádlo, pracovat na poli a v sadu, lidé drželi půst,

- o Bílé sobotě se mají péct mazance a velikonoční beránci, pletou se pomlázky a zdobí se vajíčka,
- když je Boží hod velikonoční, má se jít do kostela a po bohoslužbě zasednou k bohatě prostřenému stolu (v chudších rodinách se podávaly posvěcené vejce a velikonoční pečivo, v bohatších se jedlo navíc kůzlečí, jehněčí a telecí maso),
- po Velikonoční neděli nastává Velikonoční pondělí, které je plně spjato s různými krajovými zvyky (koledování, polévání vodou, hledání velikonočního zajíčka aj.).

(Velikonoční pondělí není svátkem církevním, ale lidovým, tradičním.)

Velikonoční nádivka

Na internetu najdete desítky předpisů na velikonoční nádivku s různými ingrediencemi. Nakonec je možná nejlepší vrátit se k té osvědčené „babičkovské“.

Suroviny:

- 6 rohlíků (housek)
- 500 g uzeného masa
- 6 vajec
- 2 hrsti mladých kopřiv
- 250 ml mléka
- sůl, pepř, muškátový oříšek

Postup:

Uzené maso necháme 15 minut povařit. Zatím rohlíky nakrájíme na kostky, dáme do mísy a zalijeme mlékem, ve kterém jsou rozšlehané žloutky. Spaříme kopřivy. Pekáček vymažeme tukem a vysypeme strouhankou. Zapneme troubu na 160° C. Kopřivy nasekáme na jemno, uzené maso nakrájíme na kostky a vše přidáme do mísy. Vzniklou hmotu osolíme, opeříme a přidáme trochu muškátového oříšku. Vše dobře promícháme. Z bílků ušleháme tuhý sníh a lehce jej do nádivky zamícháme. Pak stačí vše nalít do připraveného pekáčku, urovnat povrch a dát do předehřáté trouby. Pečeme na 180°C do zlatova. Nádivku podáváme nejčastěji teplou s bramborem nebo se salátem.

J. Zajíčková

VÝLET

Karlovy Vary – pravá strana říčky Teplé

Určitě si všichni vyřešili ke spokojenosti svůj návrat zpět do svých příbytků, a já si v klidu „nalajnuji“ příští cestu za poznáním Karlových Varů. Někteří si vezmou svačinku, jiní mají „dlouhé peníze“ a vyrazíme - opět od tržnice, odkud se necháme dovézt na konec lázeňského území. Při jízdě, nad hotelem Thermal a dále, si můžeme připomenout pohledem do údolí říčky Teplé, co jsme absolvovali při minulém putování.

Pohodlí MHD opustíme na zastávce u hotelu Richmond a již po svých se vydáme k „Poštovnímu Dvoru“, důvěrně nazývanému „Pošťák“. Objekt se nachází na nejvyhledávanější promenádní cestě, dá se říci na trase předepsaných procházek. Poštovní Dvůr postavil v roce 1791 poslední privilegovaný karlovarský poštovník Josef Korb von Weidenheim. Zřízen byl jako dvorec, kde je možno ustájit koně poštovních spřežení. Velice brzy se však stává vyhledávaným střediskem lázeňské společnosti. V celé rozloze budovy je sál plně odpovídající nastupujícímu romantismu. K výzdobě stropu a horních částí sálu pozval stavebník malíře Josefa Kramolína, rodáka z Nymburka. Dalším majitelem byl Valentin Keil, který přistavil čínský pavilonek. Do Poštovního Dvora chodíval kníže Metternich, na vídeňskou kávu J. W. Goethe, který dokazatelně popíjel dne 3. července 1810 svou kávu s otcem Theodora Körnera. Od roku 1846 se zde dávaly dvakrát v týdnu lázeňské koncerty. Dne 20. července 1894 zde byla uvedena kontinentální premiéra Symfonie číslo 9, e-moll, opus 95 „Z nového světa“ Antonína Dvořáka. Když se dostatečně potěšíme stavbou a okolím dáme se po toku říčky Teplé směrem k centru města. Míjíme monumentální pomník hudebního skladatele Ludwiga van Beethovena. Pomník byl postaven roku 1929 na místě odstraněného pomníku císaře Františka Josefa I. Podnětem k vybudování byla vzpomínka na dvě návštěvy tohoto hudebního génia v Karlových Varech roku 1812. Nedaleko od pomníku, se ocitneme u Parkhotelu Richmond, obklopeného anglickým parkem, jehož historie je starší 160 let. Jedná se typickou neoklasicistní budovu - původně lázeňské café Schönbrunn.

Odtud míříme k Císařským lázním, nebo chcete-li k Lázním I. O realizaci objektu bylo rozhodnuto městskou radou K. Varů v roce 1892, projekt zpracovala vídeňská arch. kancelář Fellner a Helmer v letech 1892-1895. Objekt byl uveden do provozu roku 1895 jako jedno z neprestižnějších lázeňských zařízení v Evropě, určené pro nejzámožnější klientelu. Stavba

byla postavena v duchu renesance s prvky antické architektury. Rozsáhlá rekonstrukce v letech 1947 -1955 byla provedena pod vedením arch. Leo Šimona. Provoz zde byl ukončen počátkem 90. let minulého století. Parčíkem před budovou Lázní I. se pomaličku přesuneme k Městskému divadlu Karlovy Vary. Cestou můžeme oko potěšit pohledem na upravené, zrekonstruované lázeňské domy po obou stranách říčky. Ani se nenadějeme a již stojíme přímo před vchodem do divadla, které je na nároží Divadelního náměstí a Nové louky. Jako již mnoho jiných staveb ve městě i návrh divadla pochází z vídeňského ateliéru Fellnera a Helmera. Nové městské divadlo bylo otevřeno 15. května 1886, skoro šestnáct let po usnesení městské rady o postavení budovy divadla. Plastiky a štuky provedli pánové Friedel a Völkl z Vídně. Na malířské výzdobě se podíleli s významným secesním malířem Gustavem Klimtem jeho bratr Ernst a Franz Matsch. Jejich společným dílem je opona zobrazující devět Múz.

Po projití Divadelního náměstí se dostaneme k secesní budově objektu bývalé městské spořitelny. Stavba probíhala v letech 1904-1906 pod vedením stavitele Josefa Walderta. Dne 3. května 1958 byl objekt spořitelny zapsán do Ústředního seznamu kulturních památek ČR. Roku 1993 zde byla ukončena činnost a budova byla prodána soukromému majiteli z Itálie, který nechal objekt zchátrat. Pak se nám naskýtají opět dvě možnosti – nechat se lanovkou vyvézt k Imperiálu a odtud busem do svých bytečků a domečků, nebo ještě chvíli zařapat kolem chrámu sv. Maří Magdalény. Chrám byl postaven v letech 1732-1736 podle plánů architekta Kiliána Ignáce Diezenhofera. Původně byl kostel obklopen hřbitovem, který byl zrušen roku 1784, nalezené kosti byly uloženy v kryptě kostela. Kostel spravoval řád křížovníků s červenou hvězdou, chrám se řád opět ujal po roce 1990. Ještě cestou mineme hotelový komplex „PETR“, z kterého jakoby na nás dýchlá atmosféra dob, kdy tento dům navštěvoval car Petr Veliký. Dále již jen jukneme do výkladních skříní obchodního domu Baťa, který zde byl vystavěn roku 1929 a neustále si zachovává svou tvář. Projdeme kolem hotelu Kolonáda, který byl roku 1997 založen sloučením čtyř lázeňských domů. Už jen málokdo si vzpomene na pivnici Otavu a k ní přidružený bufiček Patria. Než se dostaneme zpět, promenádou před Thermalem, k tržnici – startu i cíli našeho dnešního poznávání, naše oko ještě spočine na barokní soše císaře Karla IV. od neznámého umělce z roku 1739, umístěnou na průčelí budovy Městské knihovny Karlovy Vary. A teď už jen zavřete oči, historie odchází a možná, možná zase někdy ...

Z. Lodrová

POVĚST „ O KAMENNÉM RYTÍŘI“

V Dalovicích, nedaleko od soutoku Ohře s Vitickým potokem, kdysi stával hrad, který obýval loupeživý rytíř se svojí lotrovskou chasou. V blízkosti vedla cesta, po které putovali poutníci, jezdcí a kupecké povozy. Právě na kupce měl loupeživý rytíř spadeno nejvíc. Často je nejen okradl, ale i zamordoval. Nestačilo mu to, a tak se svojí tlupou drancoval a vypaloval sousední vesnice a nejdnou se odvážil i do Karlových Varů či Ostrova.

Po čase se zvěsti o neurvalém rytíři roznesly široko daleko, takže už málokdy bylo možné zaslechnout hrčení povozů. Starý převozník žijící na břehu řeky Ohře poblíž hradu, který si od zlého rytíře vytrpěl mnoho příkoří, neměl téměř žádnou práci.

Jednoho dne se však u přívozu objevil cizí kupec s povozem plně naloženým vzácnými látkami, orientálním kořením, šperky s perlami a drahokamy. Starý převozník rychle přistrčil bidlem prám na mělčinu a kupce pobízela: „Rychle se všim sem, je-li vám život milý!“. Sám táhl za uzdu valachy, pomáhal usadit těžký povoz na prám a snažil se dostat prám co nejdále od břehu.

V tu chvíli dorazil na břeh řeky rytíř se svojí tlupou. Jakmile zjistil co se děje, začal na převozníka křičet: „Zpátky, dědku, rozumíš?! Jinak budeš litovat, že ses vůbec narodil!“. Převozník ale neposlechl a převezl kupce i celým nákladem až k protějšímu břehu. Za nelehkou práci dostal odměnu několik dukátů. „Nejsem si jist, že mi budou vůbec někdy k užítku“ řekl posmutněle, když se loučil s kupcem.

Zatímco povoz nebylo už hodnou chvíli vidět, převozník seděl na břehu a přemýšlel, jak se dostat bez úhony domů. Rozhodl se, že se vrátí až k ránu, kdy bude celá loupeživá banda spát. Potom si rychle sbalí své věci a uteče pryč.

Stařec zůstal na druhém břehu celou noc. Před svítáním se velmi potichu vydal s prámem zpět přes řeku. Sotva vystoupil na břeh, chytly ho za krk silné rytířovi ruce a ozval se jeho posměšný hlas: „Chtěl jsi mě přelstít, dědku? Za trest se teď na ohni uškvaříš jako čuník!“ Rytířovi kumpáni

okamžitě rozdělali oheň a do jeho plamenů hodily převozníkův prám. Pak chytily převozníka a táhli jej k ohni.

„Nemáš ani trochu strach, že tě Pánbůh za takový hrozný skutek potrestá?“ zeptal se převozník. Rytíř se zasmál a řekl: „Já a mít strach?“

Kdepak, dědku, i kdybych měl na tomto místě zkamenět, chci vidět, jak se uškvaříš na svém prámu!“

Najednou se ozvala strašlivá rána, jako by hrom zaduněl a rytíř se svým koněm se proměnil v šedivý kámen. Rytířovi pomocníci se okamžitě rozprchli a starý převozník byl opět volný.

Skála, která měla tvar rytíře na koni, tam zůstala po dlouhá staletí.

(Dnes skála, o které je pověst, již neexistuje. Byla odstřelena při stavbě silnice z Dalovic do Bohatic v 19. století. Nacházela se v místě, nad kterým nyní stojí vyhlídkový altán.)

Zdroj:

Báje a pověsti z Čech a Moravy – Karlovarsko, V. Hulpach, nakladatelství Libri, 2002

Poznámka

Pověst je epický útvar lidové slovesnosti. Jádro příběhu může být pravdivé, avšak díky ústnímu převyprávění je příběh kvůli dramatickosti či libivosti značně dokrášlen, a proto ztrácí věrohodnost.

V praxi se běžně setkáváme s několika variantami stejné pověsti.

Přesně tak to je i s pověstí „O kamenném rytíři“. V několika podobách byla zapsána v německém jazyce na konci 19. století a na začátku 20. století. V českém jazyce ji uvedl kromě V. Hulpacha (viz výše) také PhDr. Stanislav Burachovič v brožůře Pověsti Karlovarska (nakladatelství Median, 1992) a Zdeněk Šmíd v knize Strašidla a krásné panny (Západočeské nakladatelství Plzeň, 1989).

Hulpachova verze je pro čtenáře nejpříjemnější, Burachovičova verze je strašidelná a Šmídova přímo hororová. Naštěstí mají společný dobrý konec – zlo bylo potrestáno.

J. Zajíčková

Dalovice v letech 1969 – 1970

Po dramatických událostech roku 1968 byl rok 1969 poměrně klidný. Přesto došlo k některým změnám. Místo Antonína Dubčka byl do čela ÚV KSČ zvolen Gustav Husák. Komunistická strana Československa upevnila svoji pozici jako řídicí článek celé společnosti. Došlo ke „konsolidaci poměrů“ a v souvislosti s tím ke změnám řady osobností politického a veřejného života, a to především ve vládě, podnicích a obcích. V Dalovicích k žádným změnám nedošlo, stejní lidé zůstali ve vedení MNV i ve všech podnicích v obci.

Karlovarský porcelán, závod Dalovice, splnil v roce 1969 plán hrubé výroby na 103,2 %. Byla instalována nová automatická linka, od západoněmecké firmy Lippert, na očišťování a sušení výrobků. Ředitelem továrny zůstal Antonín Hanzlík.

Školní statek v roce 1969 splnil plán hrubé produkce v rostlinné výrobě pouze na 77,8 % a v živočišné výrobě na 94,1 %. Pouze dodávka státu v živočišné výrobě byla splněna na 101,2 %. Výsledky rostlinné výroby byly ovlivněny především suchem a nedostatkem sadby. Nedostatek zelené píce měl za následek ztráty v živočišné výrobě. Čistý zisk dosáhl částky 178 000 Kč (plán byl 211 000 Kč). Nutno však zmínit, že státní diferenční a stabilizační dotace a přírůstkové prémie od státu byly 1,5 miliónů Kč. Statek vedl nadále Miloslav Klíma.

V obci dobře pracovala místní organizace Československého svazu chovatelů drobného zvířectva pod vedením Adolfa Veselého. Členové této organizace dostali v roce 1967 do užívání dům č. 122 s bývalou kovárnou (nyní restaurace U Vlášků). Brigádnicky odpracovali do roku 1969 celkem 930 hodin a v objektu vybudovali klubovnu, kancelář a výstavní místnosti. Chovatelé odevzdávali státu část své produkce, vykonávali osvětovou činnost (přednášky, místní výstavy) a sami se úspěšně zúčastňovali různých výstav. V roce 1969 na výstavě v Karlových Varech získali několik prvních cen a čestná uznání za chov králíků, holubů a slepic.

Místní organizace Československého ovocnářského a zahrádkářského svazu řešila v roce 1969 náročný přesun zahrádkářské kolonie o několik set metrů blíže k lesu v Zálesí, protože na jejím původním místě začaly přípravy na stavbu drůbežárny.

Požárníci byli voláni v roce 1969 ke třem požárům a vykonali pět praktických cvičení. Brigádnicky započali s výkopy pro přístavbu ke staré zbrojnici. Předsedou místní organizace Československého svazu požární ochrany byl Antonín Fickert, velitelem družstva F. Krumphanzl.

Juvena Všeborovice v roce 1969 uspořádala 16 filmových představení pro děti, zorganizovala mládežnický ples a turnaj ve stolním tenise.

Sokol Dalovice měl tři oddíly – základní tělesná výchova, odbíjená a šachy. Nejúspěšnější býval první oddíl, kam chodili cvičit muži, ženy, dorostenky i žákyně. Když se cvičenci dověděli, že nebude IV. Celostátní spartakiáda, zájem o cvičení značně opadl.

TJ Čechie Dalovice se zabývala především kopanou. V okresním přeboru byli muži v roce 1969 na 4. místě, dorostenci na 1. místě a žáci na 9. místě. Čechisti pořádali každoročně zájezdy se sportovní tematikou (Boží Dar, Šumava), organizovali v Dalovicích soutěže v rámci oslav Mezinárodního dne dětí a silvestrovskou zábavu pro dospělé.

Kino v Dalovicích bylo v roce 1969 převedeno ze správy MNV do majetku Krajského filmového podniku Plzeň. Filmová představení byla ve středu, v sobotu a v neděli.

Při MNV Dalovice fungovaly provozovny místního hospodářství, které vedla Z. Pechová. V roce 1969 služby obyvatelům poskytovalo krejčovství, opravná obuvi, čistírna, mandl, středisko dopravy, stavební údržby a malíři pokojů.

V prosinci 1969 byl znovu zahájen provoz v nově rozšířené samoobsluze potravin na Hlavní ulici. Sortiment nabízených potravin byl široký. V řeznictví na „náměstí“ se naopak nabídka zmenšila, na vepřové maso stála vždy fronta.

V roce 1969 se z Dalovic do Německé spolkové republiky odstěhovali: Bohuslav Černý s rodinou, Karel Čuřík s rodinou, Antonín Ascherl s rodinou, Horst Jarczewski a manželé Humanovi, Richterovi a Kanlerovi.

Středisko Geodezie Karlovy Vary provedlo během roku 1969 upřesnění výměr půdního fondu a jeho uživatelů. V 73 případech došlo k různým diferencím, včetně změn hranic pozemku. Ve třech případech se zjistilo, že uživatelé rodinných domů je neměli zaplacené, i když vystupovali jako jejich majitelé. Obdobná situace byla i u mnohých uživatelů pozemků. Zároveň s touto prověrkou pozemků došlo ke změně části katastrů. Několik domů následně připadlo pod Sadov a Otovice a k Dalovicím naopak připadlo pět domů patřících dříve pod Lesov.

V roce 1970 mělo trvalé bydliště v Dalovicích 1875 osob, z toho bylo 1432 Čechů, 218 Slováků, 174 Němců, 27 Maďarů, 15 Ukrajinců, 3 Poláci a 6 osob dalších národností. Dalších 250 osob mělo v Dalovicích přechodné bydliště.

Podle sčítání lidu ke dni 1.12.1970 v obci bylo 378 obývaných domů. Přihlášeno bylo 106 osobních automobilů a 111 motocyklů. Samostatných garáží bylo v obci 135.

V roce 1970 došlo k četným změnám ve vedení obce. Odvoláno bylo 11 poslanců z důvodů neplnění povinností, vystoupení z KSČ nebo odstěhování. Ze stejných důvodů došlo ke změnám i ve vedení řady komisí. Odvolaní funkcionáři byli nahrazeni jinými dalovickými občany. Předsedkyní MNV zůstala nadále Drahoslava Bartůšková, která tuto funkci vykonávala od srpna 1966. Tajemníkem MNV byl Antonín Píša.

Karlovarský porcelán, závod Dalovice, splnil v roce 1970 plán výroby pro tuzemský trh na 103,6 %, vývozu do socialistických zemí na 105,2 % a vývozu do kapitalistických zemí na 99,3 %. Z hlediska obce bylo nejvýznamnější, že v listopadu 1970 byla továrna připojena na dálkové vytápění z nedaleké bohatické teplárny. Odpadl tím poslední velký zdroj zamořování ovzduší v Dalovicích.

Školní statek nesplnil v roce 1970 plán v rostlinné a ani v živočišné výrobě. Jako důvody uváděl mimořádně silné mrazy v zimě (např. vymrznutí 70 %

zasetých obilovin), dlouhotrvající deštivé jaro (např. nemohla být splněna osevňovací plocha zrnin) a následné snížení dojivosti krav.

Státní statek Toužim, odštěpný závod pro chov prasat a drůbeže Karlovy Vary – Dvory (tzv. zookombinát), který vznikl po reorganizaci státních statků k 1.1.1967, dostal od státu povolení postavit velkou drůbežárnu v Dalovicích vedle porcelánky (u silnice směrem na Zálesí). Stavba začala v roce 1970. V pěti velkých halách se připravovala místa pro 50 000 slepic. Cílem však nebyl chov slepic na maso, ale „tovární výroba“ vajec (dalovičtí občané nazývali později tento velký areál „vajíčkářna“). Zároveň se zahájením stavby velkodrůbežárny se začalo se stavbou pěti panelových domů Na Výsluní (tři byly určeny pro pracovníky „zookombinátu“ a další dva pro pracovníky jiných státních statků).

Na jaře a v létě 1970 se pokračovalo v budování protipožární nádrže ve Vysoké. Technické služby Karlovy Vary věnovaly na tuto akci více než 200 m³ dlažebních kostek, které na místo přivezly 70 nákladními auty.

V průběhu celého roku 1970 se pokračovalo v regulaci Vitického potoka v blízkosti školy. Celý prostor školního hřiště sloužil pro pracovníky Správy povodí Ohře a byl značně zdevastován.

V říjnu 1970 byl položen nový asfaltový koberec na komunikaci směřující od Bohatic do Dalovic, přes celou hlavní dalovickou ulici a dále až k železničnímu nádraží. Práce však nebyly provedeny kvalitně a musely se na řadě míst opravovat (např. asfalt se rychle vyloukl a byla vidět dlažba).

Na hřbitově se brigádnicky nabílily všechny zdi, vysekaly se porosty a upravily prostory před oběma památníky obětí válek. Pan farář osobně nabídl všechny stavby kioskového typu pod kostelem.

V létě bylo instalováno 91 kusů nových výbojkových světel pro veřejné osvětlení obce. Na podzim se vybuďovaly kanalizační přípojky pro budoucí velkodrůbežárnu a nové sídliště Na Výsluní.

J. Zajíčková

Zdroj: Pamětní kniha obce Dalovice

DALOVICKÉ LISTY č. 3/2013

Měsíčník, 750 ks výtisků,
vychází v měsících leden – červen a září – prosinec

Povoleno MK ČR pod evidenčním číslem MK ČR E 18653

VYDÁVÁ OBEC DALOVICE
HLAVNÍ 99
362 63 DALOVICE
tel.: 353 222 789

Šéfredaktorka

Ing. Jarmila Zajíčková

Redakční rada

Ivona Brožová
Zdenka Lodrová
Helena Šnajdrová

Grafická úprava

Ivona Brožová

Toto číslo Dalovických listů neprošlo jazykovou korekturou.

Kontakty redakce:

 353 222 789

e-mail: dalovickelisty@ou-dalovice.cz